

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 5680/22
8.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Миленије Петричевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Дујмовић, адвокат из Београда, Кнез Михајлова 33, против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Анђелко Лежајић, адвокат из Београда, Војводе Миленка 1, ради утврђења права својине и др., одлучујући о жалби тужене, изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 44647/20 од 10.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П 44647/20 од 10.05.2022. године у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 44647/20 од 10.05.2022. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилац АА власник са уделом од 1/4 на стану број 20 у ..., на V спрату, укупне површине 74 м² у улици ..., уписан на катастарској парцели број ... КО ..., што је тужена ББ из ... дужна признати и трпети. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете за неисплаћене закупнине за период од 01.03.2019. године до 30.09.2020. године исплати укупан износ од 166.725,00 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом почев од сваког 01. у месецу за претходни месец до исплате. Ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 191.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршност пресуде до исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавила тужена из свих

законских разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку, побијајући је у ставовима првом и трећем изреке. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражила.

Испитујући правилност побијане пресуде у оквиру законских овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку - ЗПП ("Службени гласник РС", бр.72/11, 49/13-одлука Уставног суда, 74/13-одлука Уставног суда, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужене није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а жалбом се не указује на неку другу битну повреду одредаба парничног поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, мајка тужиоца ВВ и ГГ, отац тужене су били у браку почев од 24.03.1990. године до смрти ВВ 17.06.2014. године. Јавни секретаријат за буџет је 22.10.1963. године донео решење 09-12524, којим је ДД доделио трособан стан број 20 на V спрату, први улаз, површине 74 м², зграда А-1 у улици ... у ... Интересна заједница за стамбену изградњу и управљање становима за потребе радника и функционера савезних органа и ГГ, као носилац станарског права су 10.04.1991. године закључили уговор о коришћењу стана број 1/309/91, којим ГГ прима на коришћење на неодређено време стан број 20 у згради у ..., општина ..., улица ..., на V спрату, укупне површине 74 м², који стан ће користити заједно са члановима домаћинства, супругом ВВ. Наведени стан је ГГ откупио на основу уговора о откупу стана закљученог 08.06.1993. године, за који је према потврди од 16.06.1993. године у целости исплатио купопродајну цену. Други општински суд у Београду је 14.06.1995. године ГГ дозволио укњижбу права власништва на трособном стану број 20 у улици ... Решењем Првог основног суда у Београду О. 5277/16 од 04.10.2016. године расправљена је заоставштина ВВ преминуле 17.06.2014. године и за наследника на заоставштини је оглашен тужилац АА, син оставиље. Утврђено је да је уговором о уступању стана у друштвеној својини ради изградње већег стана у сусвојини закљученог између Стамбене задруге "Победа" и чланова задруге ВВ и АА, чланови задруге као корисници стана бр. 16 у ..., ... у улици ..., по структури једноипособног, површине 50 м², да је уговор о коришћењу стана закључен од стране Општинске заједнице становања у Београду 8/16 дана 25.12.1978. године на основу решења Предузећа "Ласта" од 10.11.1977. године. Чланом 3. уговора је одређено да чланови уступају задрузи стан на коме имају право коришћења, а задруга се обавезује да за решење стамбеног питања чланова задруге изгради један двособан стан од 58,93 м² у поткровљу, стан број 16 у улици ..., ... у сусвојинском односу, тако што ће се члановима задруге на име уступљеног стана бр. 16 у улици ..., површине 50 м², признати станарско право за део стана у површини од 50 м². Разлику у површини од 8,93 финансираће чланови задруге личним средствима чиме ће се успоставити сусвојински однос на новом стану између задруге и чланова задруге у сразмерним аликвотним деловима. Према потврди Стамбене задруге "Победа" од 24.05.2010. године, члан задруге АА је закључио уговор о откупу стана 09.02.1993. године и измирио све обавезе 1993. године.

Применом одредби члана 171. став 1. и 180. став 2. Породичног закона, одредби члана 18, 18а, 20. и 21. Закона о становању и члана 9. став 1. и 2. Закона о наслеђивању

првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан, полазећи од утврђеног да је уговором о коришћењу стана број 1/309/91 од 10.04.1991. године на основу кога је закључен и уговор о откупу стана, корисник наведеног стана била супруга носиоца станарског права ВВ, као члан заједничког домаћинства. Како право својине на стану који је откупом стекао ГГ дана 16.06.1993. године улази у режим заједничке имовине брачних другова сагласно члану 171. став 1. Породичног закона са претпостављеним подједнаким уделитема будући да ниједна од парничних странака није доставила доказе о супротном, првостепени суд је сходно члану 180. став 2. Породичног закона и члану 9. став 1. Закона о наслеђивању усвојио тужбени захтев. Оцењено је да наводи тужене да ВВ није могла једнострано да уступи право коришћења на стану бр. 16 у ... није основано с позивом на одредбу члана 16. став 1. Закона о стамбеним односима (“Службени гласник СРС” бр. 12/90, 47/90 и 55/90 и “Службени гласник РС”, бр. 3/90 и 7/90) којим је одређено да носиоцу станарског права који стекне станарско право на другом стану престаје станарско право на стану који је претходно користио. Како је ВВ (...) стекла станарско право 10.04.1991. године као супруга ГГ на стану број 20 у згради у улици ... у ..., а на стану бр. 16 у улици ... је носилац станарског права постао АА који је исти откупио 09.02.1993. године, правилно је првостепени суд закључио да је по сили закона станарско право на стану број 16. у улици ... прешла на АА без потребе да ВВ преноси станарско право.

Наведено чињенично стање утврђено је потпуно и поуздано, правилном оценом изведених доказа на основу члана 8. ЗПП. Наводима жалбе тужене којима се не указује на конкретне пропусте у чињеничном утврђењу већ се заправо оспорава правилност примене материјалног права, утврђено чињенично стање није доведено у сумњу.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је правилно одлучио када је усвојио тужбени захтев тужиоца. Наводи жалбе којима се указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право, одредбу члана 171. став 1. Породичног закона, нису основани. Првостепени суд је правилно закључио да у случају откупа стана добијеног у току трајања брака од стране једног брачног друга, који је у уговору означен као носилац станарског права, под условима из Закона о становању, право на стан улази у режим имовине коју су брачни другови стекли радом у току брачне заједнице, који је њихова заједничка имовина у смислу члана 171. став 1. Породичног закона, при чему је без утицаја ко је од брачних другова закључио уговор о откупу стана. Правилан је закључак првостепеног суда да је спорни стан откупљен у току трајања брака по нетржишним условима, и ови специфични услови и околности под којима је стечено право својине на спорном стану у време трајања брака правних претходника странака чине оправдану примену начела правичности приликом утврђивања висине удела у стицању заједничке имовине супружника у том смислу што овако стечена имовина припада супружницима у једнаким деловима. Како спорни стан представља заједничку имовину супружника у складу са чланом 171. став 1. Породичног закона, обзиром да је стечен откупом у току трајања брака, тужилац је сувласник на имовини у делу од 1/4 сагласно члану 180. став 2. Породичног закона у вези члана 9. став 1. и 2. Закона о наслеђивању којим је прописано да оставиоца у првом наследном реду наслеђују његов брачни друг и деца на једнаке делове.

Стога је побијаном пресудом правилно примењено материјално право приликом одлучивања о праву својине тужиоца на спорном стану. Наводи жалбе тужене да је по

погрешном становишту првостепеног суда сада покојна ВВ стекла два стана нису основани, код правилно утврђеног да је 10.04.1991. године на основу уговора о коришћењу стана 1/309/91 стекла станарско право на стану који је предмет ове парнице и да јој је по сили закона у смислу одредбе члана 16. став 1. Закона о стамбеним односима престало станарско право на стану број 16. у улици ...

Како се ни осталим наводима жалбе не доводи у сумњу законитост и правилност побијане пресуде, применом члана 390. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Правилна је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке побијане пресуде, донета правилном применом одредби члана 153, 154. и 163. ЗПП, а мњихова висина правилно је обрачуната применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе важећим у време пресуђења.

Стога је другостепени суд одлуку о трошковима парничног поступка потврдио применом члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Како тужена није успела у поступку по правном леку применом члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу трећем изреке ове пресуде.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић